

Три сучасних письменниці, яких варто прочитати

Спочатку шалено чекаєш нової книги улюбленого автора, потім починаєш читати, ще не вийшовши з бібліотеки, а заспокоюєшся лише тоді, коли закриваєш останню сторінку. Знайомо?..

МАКС ФРАЙ

Світлана Юрїївна Мартинчик (нар. 22лютого 1965, Одеса) — сучасна російськомовна письменниця та художниця.

Відома як автор літературних творів, оглядів і рецензій, опублікованих під іменем Макс Фрай, та як радіо-ведуча. Деякі ранні твори, що видавалися під іменем Макса Фрая, були створені у співавторстві з Ігорем Стьопіним.

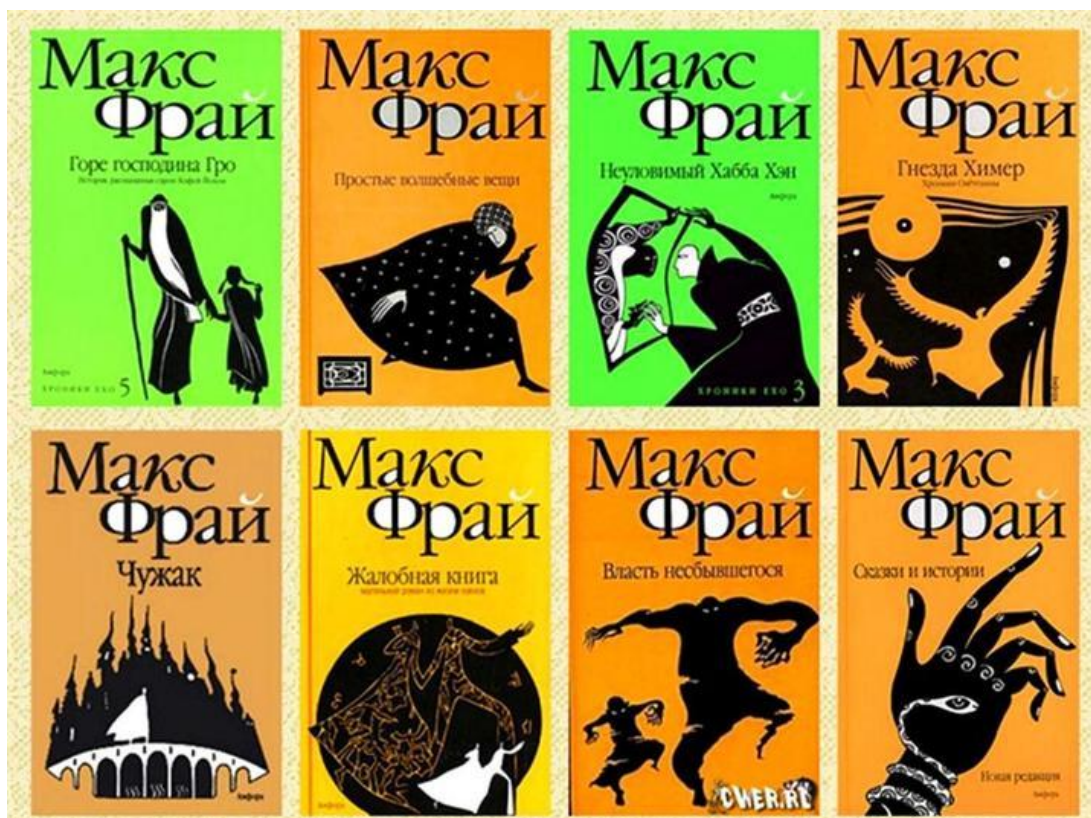
Навчалась на філологічному факультеті Одеського державного університету, але університет не закінчила. З 1993 року жила в Москві, а з 2004 року — у Вільнюсі.

Найвідоміші роботи Макса Фрая присвячені пригодам сера Макса з Єхо. Окрім «Лабіринтів Єхо» (8 книг) та «Хронік Єхо» (6 книг), йому присвячені книги «Гнізда химер» та «Мій Рагнарк». Також Макс Фрай склав велику кількість антологій.

Макса Фрая називають найзагадковішим письменником сучасності. Ще донедавна було невідомо, хто стоїть за цим ім'ям, але зараз ми знаємо, що це псевдонім художниці Світлани Мартинчик у дуєті з Ігорем Стьопіним. Автори здобули визнання завдяки циклу «Лабіринти Єхо», що нараховує вісім книг про сера Макса, який є одночасно автором і персонажем.

«Меня действительно зовут Макс... Я родом откуда-то из этих мест. Возможно, даже ваш бывший сосед. Я прожил здесь около тридцати лет, пока не попал в Ехо»... З цього починаються блукання Макса лабіринтами світу з мозаїчною бруківкою, різнокольоровими вітрами, красивою магією, сновидіннями, більш живими, ніж саме життя, паралельними світами, надзвичайними персонажами, затишними кафе, несподіваними друзями, і романтикою, які міг створити лише художник. Тому що, на думку Фрая, художник — це той, хто змінює кожне життя, а через суму таких життів.

ДИНА РУБИНА

Дина Рубіна - сучасний прозаїк, автор популярних романів, лауреат і фіналіст безлічі літературних премій.

Вона народилася 19 вересня 1953 року в Ташкенті, де її мама евакуювалася ще під час війни. Там же Діна, отримавши своє ім'я в честь американської актриси Діни Дурбін, закінчила спочатку музичну школу при Ташкентській консерваторії, а потім у 1977 році і саму консерваторію.

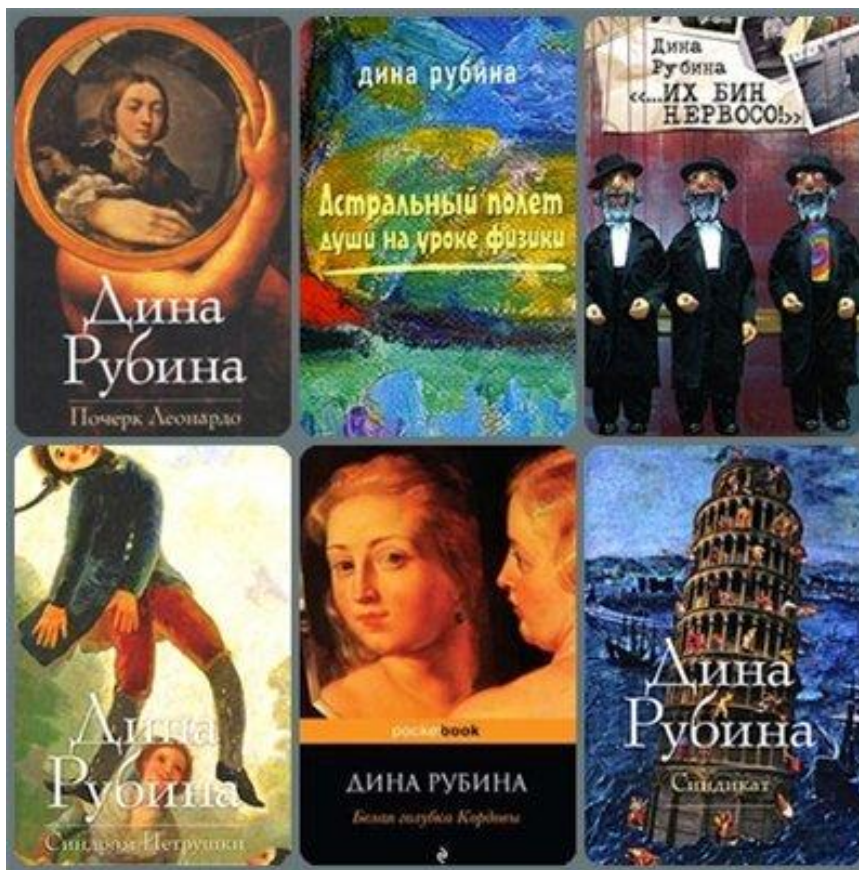
Перу автора належать такі романи, як «Почерк Леонардо», «Біла Голубка Кордови», «Синдром Петрушки» і багато інших. В своїх творах вона описує реальні факти з власної біографії, сімейні перекази, а також відомі історичні події, які переплітаються у долях героїв, за допомогою блискучих образів та манерів викладу перетворюють повсякденне життя в практично магичні історії. Трилогія «Руська канарейка» увійшла в шорт-лист премії «Велика книга» 2015 року.

«Который год пытаюсь понять — что держит меня на плаву в моем небезупречном, небезболезненном и небезоблачном здеишем существовании. И думаю — его откровенная, брутальная, убийственная карнавальность. Перемена лиц, образов и масок; вывернутый наизнанку смысл существования; ситуации-перевертыши, их откровенная театральность и откровенный фарсовый идиотизм. Маски грубо размалеваны, служанка переодета госпожой, госпожа — куртизанкой и все играют чьи-то роли» («Под знаком карнавала»)

У творчості Діни Рубіної є місце замальовкам чарівних міст і місць, що тримають її за серце, начеркам щоденної дивовижності, щемкому болю, іскрометному гумору. Слова біжать струмочком, течуть рікою, переливаються, грають різними барвами. Недарма сама авторка говорить, що її твори можна тільки читати.

Її творчий спадок складають романи, оповідання, повісті, есе. Дія роману «На сонячній стороні вулиці» відбувається в рідному для письменниці Ташкенті. «Почерк Леонардо» — книга про повітряну гімнастку, що пише зворотнім почерком, і зачаклована дзеркалами.

ОКСАНА ЗАБУЖКО

Оксана Стефанівна Забужко (нар. 19 вересня 1960, Луцьк) — провідна українська письменниця, поетеса, есеїстка і публічна інтелектуалка. Її твори перекладено багатьма мовами.

З ім'ям Оксани Забужко пов'язаний вихід сучасної української літератури на міжнародну арену. Твори письменниці перекладені понад 20 мовами, окремими книжками виходили в Австрії, Болгарії, Італії, Ірані, Нідерландах, Німеччині, Польщі, Росії, Румунії, Сербії, США, Угорщині, Франції, Хорватії, Чехії, Швеції. Книжка розмов із варшавською публіцисткою Ізою Хруслінською «Український палімпсест» початково вийшла польською мовою і взимку 2013—2014 рр. стала для польських еліт важливим джерелом знань про Україну, допомігши визначитися з політичною підтримкою Майдану. Вистави за творами письменниці йдуть на багатьох театральних сценах України, Європи і Північної Америки.

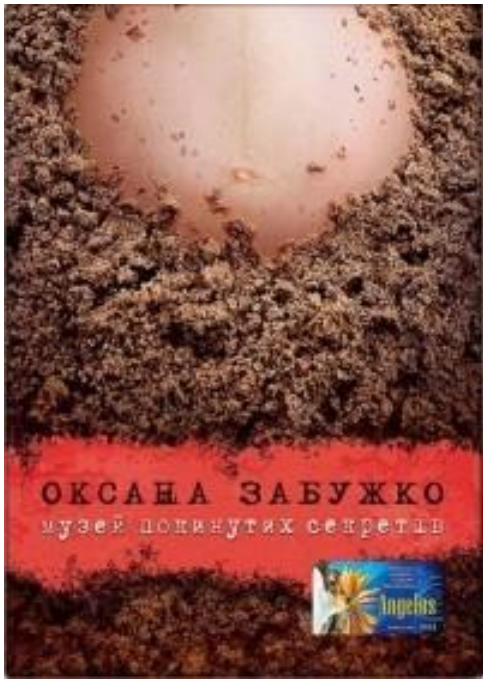
Найвідоміша книга Оксани Забужко у жанрі нон-фікшн — «Notre Dame d'Ukraine: Українка в конфлікті міфологій» (2007). У цьому безпрецедентному для України інтелектуальному бестселері, по-перше, українська культурна історія осмислена через Лесю Українку, жіночу постать, як «Іншого», з постколоніальної точки зору. По-друге, Забужко пише про роль і свідомість української шляхти, яку, якщо скористатися образами самої Лесі Українки, можна назвати «великопанською» (на протигагу «глибокохамській» радянській) спільнотою.

За версією журналу «Кореспондент», Забужко є 72-им номером у списку ста найвпливовіших людей України. Її роман «Польові дослідження з українського сексу» визнаний «книжкою, що за 15 років незалежності найбільше вплинула на українське суспільство. За книгу «Notre Dame d'Ukraine : Українка в конфлікті міфологій» має премію Міжнародного фонду Омеляна і Тетяни Антонович.

«Перша і головна заповідь письменника: не збреші. Здавалося б, просто. Та саме вона, коли триматись її послідовно, й робить професію письменника небезпечною професією, — як у альпініста чи водолаза», — вважає Забужко.

ОКСАНА ЗАБУЖКО
музей покинутах секретів

